

Onkyo TX-NR646 házimozsi erősítő teszt

Középkategória klasszikus köntösben

A házimozsi erősítő piac gerincét adó középkategóriára mindig hasznos odafigyelni, mert ezen a szinten nagyon jó használati értékekkel rendelkező készülékekkel lehet találkozni. Már mentesek az alapmodellek spórolós megoldásaitól, csökkentett funkcióitól, de még nem szaladtak el úgy az árak, mint a felsőbb osztályokban. Az Onkyo TX-NR646 is ebbe a szegmensbe esik, így feltétlenül érdemes megvizsgálni, hogy mit tud nyújtani a piac egyik vezető szereplője, a lélektani kétszázézer Ft-os határ alatt.

ONKYO TX-NR646

Kattints a képre a galériáért!

Klasszikus, ezüst dizájn

Kicsomagolva a tesztelendő készüléket, kellemes meglepetésként ért minket, hogy nem a fekete, hanem az ezüst kivitelű példányt rejti a kartondoboz. Szálcsiszolt előlapja a klasszikus hifi komponensek fénykorát idézi fel, ez a formaterv sokaknak bejöhethet, ugyanakkor a dizájnjos life-style berendezések híveinek már kevésbé. Sehol egy rafinált hajlítás vagy ív, a körzővel és vonalzóval szerkesztett szigorú, határozott vonalak inkább mérnöki, mint formatervezői munka eredményét jelzik. Egy kicsit előreszaladva a napi használathoz, ez a szikár stílus köszön vissza a menürendszeren is. Nem annyira fapados kivitel, mint amelyeket korábbi tesztjeinkben is már jó néhányszor kritizáltunk más márkák esetén, hogy leragadtak a '80-as évekbeli otthoni hobbi számítógépek szintjén, de fekete-fehér megjelenése és kevés grafikát tartalmazó stílusa messze van az egyes konkurensok színes, animált képekkel telepakolt megoldásaitól.

A hagyományos *hifis* funkcionalitás köszön vissza az előlapon elhelyezett két aprócska hangszínszabályzó gomb képében is, melyekkel a mély- és magastartományt lehet ± 10 dB-lel korrigálni. Idejét nem tudjuk megmondani, milyen régen találkoztunk ilyen felesleges extra szolgáltatással egy **házimozsi erősítő**n. Közvetlen mellettük azonban

(feltétlenül dicséretre méltó módon) ott található a Pure Audio nyomógomb is, így mindenki beállíthatja a zenei ízlésének és meggyőződésének megfelelő üzemmódot.

A frontoldalt majdnem teljes szélességben kitöltő ablak alatt szinte láthatatlanul húzódnak meg egy vékony csíkban a legfontosabb üzemmódokat kapcsoló fekete nyomógombok, alattuk pedig már jóval látványosabban az ezüst bemenetválasztók. Ez a nagyszámú kezelőszerv megadja a lehetőséget a készülék önálló, teljes körű használatára, nem fenyeget az a más **erősítő**knél fennálló veszély, hogy kezelhetetlenné válnak a távirányító elkallódása vagy akár csak az elemek lemerülése esetén. A nagyméretű pontmátrix kijelző rendkívül informatív, messziről is jól olvasható. A felette levő sorban viszont nem pontmátrix megoldással, hanem fixen kialakított apró feliratok segítségével jelzi ki a készülék az éppen dekódolt hangfolyam formátumát (Dolby TrueHD, stb.). Ezen a panelen viszont még nincsen kialakítva a két legújabb, objektum alapú formátumot mutató Dolby Atmos és DTS:X felirat, így azok dekódolását egy narancsszínű, illetve kék LED jelzi a bekapcsoló gomb mellett.

És ezzel el is érkeztünk a készülék tudásának áttekintéséhez...

Szolgáltatások, felépítés

A **TX-NR646** a mai elvárásoknak megfelelően, természetesen 4K és Dolby Atmos kompatibilis, illetve DTS:X előkészített. A lépéshátrányban levő DTS:X és DTS NEURAL:X formátumokat egy későbbi firmware frissítés után fogja kezelni az erősítő. Az utóbbi ki fogja váltani a DTS jelenlegi post-decode feldolgozási algoritmusait, a felhasználói kézikönyv ki is hangsúlyozza, hogy a frissítés után már nem lesznek elérhetők a Neo:6 Cinema és a Neo:6 Music üzemmódok. A hangdekódolást/feldolgozást csatornánkénti Asahi Kasei gyártmányú, AK4458 típusú 384 KHz/32 bit felbontású DAC-ok végzik. Az összes Dolby és DTS formátumon kívül dekódolják az SACD lemezek DSD bitfolyamát, és széleskörű támogatást nyújtanak a helyi hálózatról vagy USB háttértárról lejátszható fájlok terén. Pl. DSD (5,6 MHz), FLAC (192 KHz/24 bit) vagy 7.1 többcsatornás PCM (192 KHz/24 bit).

A hét diszkrét felépítésű, WRAT (Wide Range Amplifier Technology) végfokozat 160 wattra van specifikálva (6 ohmon, 1 csatornát meghajtva, 1 % THD mellett), de mi inkább tekintsük reálisnak a visszafogottabb, de kisebb torzítású 100 wattos teljesítményt (8 ohmon, 2 csatornát hajtva, 0,08 % THD mellett). A csatornák számából adódóan, Atmos konfigurációban 5.1.2 elrendezést lehet kiépíteni. (A konfigurációs menüben természetesen beállítható, hogy top-front, top-middle, vagy "csak" Atmos-képes hangfalakat telepítettünk-e.) Hagyományosabb megoldásban gondolkodók választhatják a 7.1-et vagy az 5.1-et plusz egy második zóna sztereó erősítését.

A **hangszóró** csatlakozókat, számunkra érthetetlen okból, a hátlap közepére szerelték, nem alulra, pedig az ebben a kategóriában már általánosan alkalmazott vastag és nehéz kábelek miatt ott sokkal jobb helyük lenne. Ráadásul a már csatlakoztatott vezetékek eltakarnak, alig hozzáférhetővé tesznek 4 db vonal kimenetet, a második zónáét és a mélysugárzókéét. Legalább ugyanennyire nehezményezzük a tápcsatlakozó helyét, ami szerintünk a felső sarok helyett az alsóban lenne optimális.

Bemenetek terén legfontosabb a nyolc darab, 2.0 verziójú HDMI aljzat (ebből 1 előlapi). Az Ultra HD felbontás teljes körű támogatása érdekében HDCP 2.2 és HDR kompatibilisek. A dupla kimenet közül az elsődleges (a TV-hez csatlakoztatandó) ARC kompatibilis. A legfontosabb után következzen a legörvendetesebb: a phono bemenet megléte. Manapság még ezen az árszinten sem általános, hát még az alsóbb kategóriákban. Pedig a bakelit (vinyl) lemezpiac növekedése is mutatja, hogy ez nem tekinthető kizárólagosan audiofil úri mulatságnak, miért ne nyújthatnák a középkategóriás készülékek is ezt a szolgáltatást. Az **Onkyo** mindenesetre megtette ezt a gesztust a lemezbarátoknak, és ez rögtön egy plusz pontot jelent a készülék értékelésénél. Vonalszintű bemenetből viszont kicsit feleslegesnek is érezzük a hét RCA páros kialakítását, valószínű, hogy jó részük kihasználatlanul fog árválkodni. Digitális hangot három terminál fogad: két optikai és egy koaxiális. Az USB aljzat az előző **TX-NR636**-tal összehasonlítva átköltözött az előlapról a hátoldalra, így sajnos nehezebben hozzáférhető. Persze, nem probléma egy hosszabbítóval előrehozni a csatlakozási lehetőséget, de a régi megoldás praktikusabb volt. Ráadásul - a tavalyi modelltől örökölt - előlapon kialakított bemélyedés túl széles az egyedül árválkodó mérőmikrofon bemenetének, és így feleslegesen emlékezteti a tulajdonost a megszüntetett lehetőségre. Helyi hálózatra nem csak LAN kábellel, hanem WiFi-vel is tud csatlakozni. Az **erősítő** DLNA tanúsítványos, NAS-ról PC-ről lejátszhatók a megosztott tartalmak. Vezeték nélküli összeköttetésnél rendelkezésre áll a Bluetooth és az AirPlay is. Interneten elérhető a Spotify és Deezer tartalomszolgáltatás, valamint az internetrádiók tömkelege. A netrádió a nálunk eddig megfordult készülékek többségével ellentétben nem vTuner, hanem TuneIn adatbázis alapú.

Az eddigiek alapján a **TX-NR646** képességeire egyáltalán nem lehet panaszunk, mindent nyújt, amit ebben a kategóriában, ennyi pénzért, napjainkban elvárhatunk, sőt valamivel még többet is tud, mint ami a műszaki specifikációjában szerepel. Szokásunkhoz híven ugyanis nem vettük kőbe vésettnek az ott leírtakat, melyben az USB háttértáraknál kimondottan csak a FAT és FAT32 könyvtárszerkezetű eszközök támogatása volt megemlítve. A tesztelés alatt próba-szerencse alapon rácsatlakoztatott NTFS formázású pendrive-ról is gond nélkül játszotta a különböző kódolású állományokat. Úgy tűnik, a fejlesztésről elfelejtkeztek átszólni a marketingre, hogy aktualizálják a felhasználói kézikönyv ide vonatkozó bekezdését.

Használatba vétel, meghallgatás

A hangfalak konfigurálást az **Onkyo** saját fejlesztésű, mérőmikrofonos AccuEQ teremakusztikai kalibráló rendszere végezte. Ennek elindításakor meg kell adni a tényleges **hangfal** elrendezést (Atmos, vagy két zóna, esetleg a frontok kettős erősítése, stb.) Maga a mérőprogram nem bonyolítja túl a dolgot, egy pozícióra optimalizálva állítja

be a jelszinteket, frekvencia görbéket. Ez kevésnek tűnhet más cégek akár nyolc hallgatási pontra történő optimalizálásánál, de csodák nincsenek, vagy több pontra állítunk be egy jó átlagot, vagy egy pontra egy kimondottan arra kihegyezettet. Hitvallás kérdése, ki melyiket tartja jobb megoldásnak, az **Onkyo** mindenesetre az utóbbi mellett tette le a voksát. A mi esetünkben az Atmos hangzás tesztelése céljából 5.1.2-re konfiguráltuk a rendszert, top front sugárzókkal. Az automata beállítás után a menüben szükség szerint utólag korrigálni lehet az értékeket, ha nem az ízlésünknek megfelelő az eredmény. Pl. a hangfalak alsó vágási frekvenciái csatornánként külön-külön szabályozhatók 40 és 200 Hz között.

Kezdeként USB-ről, netrádióról hallgattunk vegyes stílusú zenéket. A lejátszást végző "mini player" nevű program alapvetően jól tette a dolgát, de néhány funkciójában még fejlesztésre szorulna. Pl. internetrádiók esetén nem írja ki a bitsebességet, a többoldalas képernyős listákban nem lehet lapozni, csak egyesével felfelé/lefelé lépkedni, és hasonló apróságok. A TuneIn alapú netrádió kis kényelmetlensége, hogy a teljes körű használathoz először regisztrálni kell a készüléket a honlapján (szerencsére ez 1-2 percnél nem vesz több időt igénybe), de a vTuner alapú megoldások esetén ezt nem kell megtenni.

Ezt követően CD és SACD korongokról, pure audió módban az **erősítő** lendületes, jól definiált előadást nyújtott. A könnyebb műfajok nem jelentettek nagy kihívást, erőlködés nélkül, meggyőző minőségben reprodukálta a lemezen tárolt információkat. A gitár-centrikus zenék különösen jól feküdtek neki, kimondottan élvezetes volt a kapott eredmény. Sőt a **TX-NR646** csalt is egy kicsit olyan értelemben, hogy a tiszta énekhangokkal, az izmos, plasztikus hangképével el is vonta a figyelmünket arról, hogy nagyítóval kezdjük el keresni a hibákat. Bár szívesen megtettük volna, csupán a tesztelésre jutó idő korlátozottsága miatt nem hallgattuk végig az összes *Dire Straits* és *Mark Knopfler* szóló albumunkat. Az *Arizona Dream* (Arizónai álmodozók) filmzene ugrásszerű dinamikaváltásait a lomhaság legcsekélyebb jele nélkül, villámgyorsan követte. A fúvósok, a ritmus szekció egyaránt karakteresen, a hangszerek testességét kihangsúlyozva jelentek meg. Nehezítve a dolgát, a *Jazz at The Pawnshop* albumnál arra voltunk kíváncsiak, hogy át tudja-e adni azt a könnyedséget, és életvidám hangulatot, ami jellemzi az előadást. Mert ne feledjük el, ez a lemez nem a lila ködbe burkolt, elvont művészkedésről szól, hanem egy felhőtlen, esti szórakozásról. Ez maximálisan "át is jött" az **Onkyo** tolmácsolásában, a klarinét vagy a vibrafon szólója valódi jutalomjátékként töltötte be a helyiséget.

Mozifilmeknél a *Whiplash* kőkemény dobszólói nem nyomták el a párbeszédet, végig jól egyensúlyozott a dialógusok érthetősége és a zenei betétek előtérbe helyezése között. A *Fury* (Harag) csatajeleneteiben a *Sherman* és *Tigris* harckocsik tüzelésének robaja, a

szobában füttyülve keresztül repülő lövedékek hangja nyomasztó valóságyszerűséggel keltette életre a háború poklát.

Atmos hangsávú anyagoknál meggyőződhattünk róla, hogy a kalibráló rendszer jól lőtte be az egyes csatornák jelszintjét, és az **erősítő** dekódere is jó ütemben helyezte át a hangsúlyt az egyik hangdobozról a másikra. Ennek köszönhetően az **Onkyo** hangerő ingadozás, vagy bármilyen egyéb megbicsaklás nélkül keltette a folyamatos mozgás illúzióját. Teljes mozifilmek közül *Roger Waters* 2014-es *The Wall* koncertfilmjére esett a választás. A nyitó epizódban, a visszafogott temetői jelenetben a fejünk fölött elhúzó repülőgép süvítése után berobbant a koncert, és bődületes dinamikával zúdult ránk a zene mind a nyolc hangszugárzóból. Itt igazán kidolgozta magát az **erősítő** mindegyik csatornája. Akciófilmekben csak néha-néha szólaltak meg a felső hangdobozok egy-egy robbanásakor, vagy onnan irányzott lövésekkor, de itt a stadionbeli koncerten gyakorlatilag végig aktívak maradtak a teljes időtartam alatt. Valóban az események centrumában éreztük magunkat, mintha ott lettünk volna a nézőtéren. A térhangzás mellett a hangzásképre sem lehetett panaszunk. A CD-kről megismert karakteres, markáns stílus köszönt vissza.

Összegzés

A cikk elején dicsértük a **TX-NR646** megjelenését, de mit sem érne a (számunkra) tetsző kinézet, megfelelő tudás nélkül. Tesztalanyunk esetében azonban szinkronban vannak egymással a külső és belső tulajdonságok, nem csak markánsan határozott megjelenéssel rendelkeznek, hanem úgy is szól. Izmos, lendületes hangzása kellemesen eltölthető órákat biztosít mind filmnézéskor, mind zenehallgatáskor.

Az **Onkyo** a **TX-NR646**-tal kétséget kizáróan bizonyította, hogy nem véletlenül van a **házimozi erősítő** piac élvonalában. Pár hiányosságot/kényelmetlenséget ugyan találtunk, amit kifogásolni lehet (a menü rendszer puritán megjelenését, a multi csatornás vonalszintű bemenetek hiányát, vagy az előlapi USB aljzat hátoldalra helyezését) de mindezek nem gyengítik lényegesen az összképet, sok más meglepetést okozó pozitív tulajdonsága ellensúlyozza azokat. Így mindent mérlegre téve, az éppen kétszázezer Ft alatti kategóriában az **Onkyo TX-NR646** egyértelműen az egyik legjobban összerakott és remek hanggal/szolgáltatásokkal rendelkező készülék.

Műszaki adatok

Teljesítmény:	100 W (8 Ohm, 2 csatornán, 20 Hz-20 kHz, 0,08 % THD) 160 W (6 Ohm, 1 csatornán, 1 kHz, 1 % THD)
Frekvencia-átvitel:	10 Hz-100 kHz (+1 dB/-3 dB eltéréssel)
Jel/zaj viszony:	100 dB (Line bemenet) 80 dB (phono bemenet)
Harmonikus torzítás:	0,08 % (20 Hz-20 kHz, fél teljesítménynél)
Audió dekódolás:	Dolby Atmos, Dolby TrueHD, Dolby Digital Plus, Dolby Digital, DTS:X, DTS-HD Master Audio, DTS-HD High Resolution Audio, DTS 96/24, DTS-ES, DTS, DTS Express, DSD, Linear PCM (2-7.1 csatorna, maximum 192 kHz/24 bit)
Videó felbontás:	4K/60Hz, (RGB/YCbCr 4:4:4/YCbCr 4:2:2, 24 bit)
Digitális bemenetek:	8 db HDMI, 2 db optikai, 1 db koaxiális
Digitális kimenetek:	2 db HDMI
Analóg bemenetek:	3 db kompozit videó, 2 db komponens videó, 7 db vonalszintű, 1 phono

Analóg kimenetek:	fejhallgató, 2. zónához sztereó RCA, fejhallgató, 2 db mélynyomó pre-out
Támogatott Bluetooth profilok:	A2DP (Advanced Audio Distribution Profile) 1.2 és AVRCP (Audio Video Remote Control Profile) 1.3
WiFi szabvány:	IEEE 802.11 b/g/n
Egyéb csatlakozók:	LAN, USB, mérőmikrofon, FM és AM antenna
Teljesítményfelvétel:	630 watt
Készenléti teljesítményfelvétel:	0,15 watt
Készenléti teljesítményfelvétel (network standby bekapcsolva):	2,6 watt
Méretetek:	435 x 173,5 x 329 mm
Tömeg:	9,8 kg
Ár:	209 990 Ft
AKCIÓS ár:	199 990 Ft
Forgalmazó:	A.I.D.A. Audió Kft. +36-1-248-2030 2040 Budaörs, Gyár u. 2. www.aida-audio.hu

Mérleg

- + Lendületes, határozott hangzásvilág mind zenén, mind mozin
- + Phono bemenet a klasszikus értékeket kedvelő bakelit lemeztulajdonosok igényei kielégítésére
- + Kettős HDMI kimenet TV és projektor használatához
- A médiafájlok lejátszását végző "mini player" program esetén még szükséges lenne néhány komfortnövelő fejlesztés
- Nincs multicSATornás vonalszintű analóg bemenet, a hét vonalszintű sztereó bemenet viszont soknak tűnik, inkább lehetett volna két koaxiális hangbemenetet kialakítani
- Nem cserélhető a tápkábel

Online is elolvashatja: http://www.av-online.hu/hazimozi/onkyo-tx-nr646-hazimozi-erosito-teszt_1599/2